

Bilag 26.

Viborg Amts Overnævn i Hus-
lejesager.

Viborg, den 30. Juni 1919.

Til Viborg Stiftamt.

Efter Modtagelsen af det af Viborg Stiftamt under 21. f. M. Overnævnet tilstillede Cirkulære fra Indenrigsministeriet af 15. s. M. har man i et den 27. næstefter afholdt Overnævnsmøde gjort de i Cirkulæret fremsatte Spørgsmaal til Genstand for Overvejelse og skal til Besvarelse af disse tillade sig at anføre følgende:

Overnævnet, hvis Medlemmer udnævntes ved Stiftamtets Skrivelse af 7. September f. A., har nu i alt fungeret i c. 40 Uger, og i dette Tidsrum er der indkommet i alt 38 Klager, afset fra enkelte, der paa Forhaand er tagne tilbage ved Klagerens personlige Henvendelse til Formanden. Der er saaledes omtrent indkommet een Klage pr. Uge, og af disse Klager er de c. $\frac{2}{3}$ afvist paa Grund af, at enten Huslejenævnets Afgørelse var enstemmig eller — for enkeltes Vedkommende — at Klagen viste sig at være indkommen efter Lovens Frist.

Af de 14 Sager, der er afgjort ved Kendelse, efter at Parterne har haft Lejlighed til at fremkomme med eventuelle Bevisligheder og mundtlig udvikle deres Synspunkt, er de 10 endte med Godkendelse af Huslejenævnets Afgørelse, medens denne i 4 Tilfælde er ændret. Herved maa dog betones, at tvende af de stadfæstende Afgørelser i Virkeligheden vedrører Sager, der er behandlede af Overnævnet som første Instans, idet Vedtagelsen i de paagældende Huslejenævn havde fundet Sted med 2 Stemmer mod 2 — efter hvad der underhaanden er oplyst for Overnævnets Formand — i den udtrykkelige Hensigt at overlade Afgørelsen til Overnævnet.

Naar der tages Hensyn til de meget snævre Grænser, som i Loven er dragne for Overnævnets Kompetence, hvorom nedenfor, viser det foran anførte formentlig, at der hidtil her i Amtet har vist sig Trang til Overnævnsinstitutionen, der er befriet for lokal Hensyntagen til alt for lokale Forhold, og som i Modsætning til Huslejenævnene skal have en Jurist i sin Midte. Det skal i denne Forbindelse tilføjes, at alle de stedfundne Indankninger har forekommet Overnævnet saa begrundede, at man ikke i noget Tilfælde har ment at kunne gøre Brug af den i Lovens § 12, næstsidste Stykke, givne Beføjelse til at paalægge Klageren at betale Sagsomkostninger, være sig til det offentlige eller Modparten. Set fra Huslejenævnets Standpunkt, har Overnævnet ikke alene — som alt bemærket — i enkelte Tilfælde tjent som „Opmand“ ved tvivlsomme Afgørelser, men ogsaa ydet Støtte ved Forespørgsler fra Huslejenævn angaaende Fortolkning af Huslejelovgivningen.

Da den særlige Huslejelovgivning efter Overnævnets Skøn ikke foreløbig vil kunne ændres for Viborg Amts Vedkommende, skal man efter den Lejlighed, som dertil gives, tillade sig at tilføje en Henstilling om enkelte Ændringer i Huslejelovgivningen, som man maatte anse for ønskelig.